

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 22. februarja 2024*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Člen 7, točka 2 – Posebna pristojnost v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti – Kraj nastanka škode – Uporaba odklopne naprave, ki zmanjšuje učinkovitost sistemov za uravnavanje emisij, na vozilu – Prodajna pogodba za to vozilo, sklenjena v državi članici, ki ni država prebivališča kupca in sedeža proizvajalca – Izročitev navedenega vozila in uporaba tega vozila v skladu z njegovim namenom v državi članici prebivališča kupca“

V zadevi C-81/23,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (vrhovno sodišče, Avstrija) z odločbo z dne 15. decembra 2022, ki je na Sodišče prispela 15. februarja 2023, v postopku

MA

proti

FCA Italy SpA,

FPT Industrial SpA,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi O. Spineanu-Matei (poročevalka), predsednica senata, J.-C. Bonichot, sodnik, in L. S. Rossi, sodnica,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za MA M. Poduschka, Rechtsanwalt,
- za FPT Industrial SpA A. Wittwer, Rechtsanwalt,

* Jezik postopka: nemščina.

– za Evropsko komisijo S. Noë in L. Wildpanner, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med MA, avstrijskim rezidentom, na eni strani, ter italijanskima družbama FCA Italy SpA in FPT Industrial SpA, na drugi strani, glede odgovornosti teh družb za škodo, nastalo zaradi vgraditve odklopne naprave, ki zmanjšuje učinkovitost sistemov za uravnavanje emisij v vozilu, ki ga je kupil MA.

Pravni okvir

Uredba št. 1215/2012

- 3 V uvodnih izjavah 15 in 16 Uredbe št. 1215/2012 je navedeno:
 - „(15) Pravila o pristojnosti bi morala biti čim bolj predvidljiva in morajo temeljiti na načelu, da se pristojnost praviloma določa po stalnem prebivališču toženca. Pri tem bi morala taka pristojnost vedno obstajati, razen v nekaterih točno opredeljenih primerih, v katerih je zaradi predmeta spora ali avtonomije strank upravičena druga navezna okoliščina. [...]
 - „(16) Poleg stalnega prebivališča toženca bi morala obstajati tudi alternativna podlaga pristojnosti, ki temelji na tesni povezavi med sodiščem in sporom, ali ki pripomore k pravilnemu delovanju pravosodja. Obstoj tesne povezave bi moral zagotoviti pravno varnost in preprečiti[...] možnost, da bi bil toženec tožen pred sodiščem države članice, katerega pristojnosti razumno ni bilo mogoče predvideti. To je pomembno zlasti v sporih v zvezi z nepogodbenimi obveznostmi, ki izvirajo iz kršitev zasebnosti in osebnostnih pravic, vključno z obrekovanjem.“
- 4 Poglavje II Uredbe št. 1215/2012, naslovljeno „Pristojnost“, med drugim vsebuje oddelek 1 z naslovom „Splošne določbe“ in oddelek 2 z naslovom „Posebna pristojnost“. Člen 4(1) te uredbe, ki je v tem oddelku 1, določa:

„Ob upoštevanju določb te uredbe so osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči te države članice.“

5 Člen 7 Uredbe št. 1215/2012, ki je v oddelku 2 poglavja II te uredbe, določa:

„Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena v drugi državi članici:

[...]

2. v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti pred sodišči v kraju, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka;

[...]“

Uredba (ES) št. 715/2007

6 Člen 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL 2007, L 171, str. 1) določa:

„Uporaba odklopnih naprav, ki zmanjšujejo učinkovitost sistemov za uravnavanje emisij, je prepovedana. [...]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

7 S prodajno pogodbo z dne 14. marca 2019 je MA, ki ima stalno prebivališče v Kremsu ob Donavi (Avstrija), skupaj s svojo ženo od prodajalca vozil s sedežem v Nemčiji kupil avtomod. Vozilo je bilo kupcema izročeno prek prodajalčevega dobavnega skladišča v Salzburgu (Avstrija).

8 Družbi FCA Italy in FPT Industrial s sedežem v Italiji sta proizvajalec tega vozila in proizvajalec njegovega motorja.

9 Ker je MA menil, da je motor navedenega vozila nezakonito opremljen z odklopno napravo, ki zmanjšuje učinkovitost sistemov za uravnavanje emisij v smislu člena 5(2) Uredbe št. 715/2007, je pri Landesgericht Salzburg (deželno sodišče v Salzburgu, Avstrija) proti družbama FCA Italy in FPT Industrial vložil tožbo zaradi deliktne odgovornosti. Po mnenju MA je bilo to sodišče na podlagi člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 mednarodno pristojno za odločanje o tej tožbi, saj je do škodnega dogodka prišlo v Salzburgu, v kraju, kjer je prodaja z izročitvijo stvari postala popolna.

10 Družba FPT Industrial je podala ugovor nepristojnosti tega sodišča, ker naj bi iz sodbe z dne 9. julija 2020, Verein für Konsumenteninformation (C-343/19, EU:C:2020:534; v nadaljevanju: sodba VKI), izhajalo, da je v takem primeru kraj, za katerega se šteje, da je prišlo do škodnega dogodka v smislu člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, v državi članici, v kateri je bilo vozilo kupljeno od prodajalca. Po mnenju družbe FPT Industrial pa je MA avtomod kupil v Nemčiji, kjer sta stranki podpisali prodajno pogodbo. Iz tega naj bi izhajalo, da je kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka, v Nemčiji, tako da naj bi bila za odločanje o zadevi pristojna nemška sodišča.

11 Landesgericht Salzburg (deželno sodišče v Salzburgu) je s sklepom z dne 31. maja 2022 ta ugovor zavrnilo, ker je presodilo, kot trdi MA, da je škoda zadnjenavedenemu nastala šele ob izročitvi vozila v Avstriji.

- 12 Oberlandesgericht Linz (višje deželno sodišče v Linzu, Avstrija) je s sklepom z dne 3. oktobra 2022 ugodilo pritožbi družbe FPT Industrial z obrazložitvijo, da prvostopenjsko sodišče ni mednarodno pristojno za odločanje o zadevi, saj kraj pridobitve vozila ustreza kraju sklenitve prodajne pogodbe, ki je akt, ki določa medsebojne obveznosti strank.
- 13 Pri Oberster Gerichtshof (vrhovno sodišče, Avstrija), ki je predložitveno sodišče, je bila zoper ta sklep vložena revizija.
- 14 Predložitveno sodišče navaja, da se drugače kot v položajih, obravnavanih v zadevi, v kateri je bila izdana sodba VKI, v obravnavani zadevi kraj sklenitve prodajne pogodbe in kraj izročitve vozila kupcu ne ujemata.
- 15 Navedeno sodišče navaja, da je v avstrijskem pravu pridobitev lastninske pravice na premični stvari sestavljena iz zavezovalnega pravnega posla (*titulus*) in razpolagalnega pravnega posla (*modus*), pri čemer razpolagalni pravni posel (*modus*) nastopi šele v trenutku in na kraju izročitve te stvari. Vendar bi uporaba nacionalnega prava za razlago pojma „kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka“ v smislu člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 privedla do različnih rešitev in bi bila tako v nasprotju z avtonomno naravo tega pojma v pravu Unije.
- 16 Po eni strani predložitveno sodišče ugotavlja, da bi bilo, če bi bilo treba šteti, da je za uporabo pravil o mednarodni pristojnosti odločilen kraj sklenitve prodajne pogodbe, to v nasprotju z zahtevo po tesni povezavi med sodiščem, ki mu je zadeva predložena, in sporom, ki je podlaga za uporabo člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, saj naj spor o glavni stvari ne bi imel pomembne povezave s krajem sklenitve pogodbe, ki je v Nemčiji.
- 17 Po drugi strani to sodišče meni, da čeprav je Sodišče v sodbi VKI za določitev kraja, kjer je prišlo do škodnega dogodka, uporabilo merilo „pridobitve“ vozila, je iz točk od 30 do 35 te sodbe razvidna še druga pomembna navezna okoliščina, saj je Sodišče ugotovilo, da škoda, ki temelji na izgubi vrednosti zaradi nakupa vozila z napako, pomeni prvotno škodo, ki ni povsem premoženjska in ki nastane šele s pridobitvijo blaga z napako od prodajalca.
- 18 Iz navedene sodbe bi bilo tako mogoče sklepati, da bi bil kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka, v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, kraj, kjer so se pokazali učinki napake na stvari. Navedeno sodišče pa meni, da naj bi bila, ker se vozilo z napako v skladu z njegovim namenom uporablja v državi članici stalnega prebivališča tožeče stranke, za odločanje o tožbi zaradi deliktne odgovornosti mednarodno pristojna sodišča te države. Taka ugotovitev naj bi bila tudi v skladu z načeli iz sodne prakse Sodišča v zvezi s členom 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012.
- 19 Čeprav bi se bilo namreč treba za določitev kraja, kjer je prišlo do škodnega dogodka, za namene uporabe te določbe opreti na kraj nastanka škode, naj bi iz te sodne prakse izhajalo, da bi lahko posebni dejavniki že vnaprej upravičevali določitev tega kraja v državi članici stalnega prebivališča tožeče stranke, kar bi privedlo do *forum actoris*. To naj bi veljalo zlasti za tožbe, ki temeljijo na kršitvi obveznosti priprave prospekta, na kršitvi zakonske obveznosti posredovanja informacij v državi članici, v kateri ima tožeča stranka stalno prebivališče, ali na škodi, povezani z vodenjem naložbenih računov. Predložitveno sodišče se torej sprašuje, ali bi se lahko na isti podlagi kraj, kjer se pokažejo učinki napake, ki vpliva na pravilno delovanje stvari, štel za kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka.

- 20 V teh okoliščinah je Oberster Gerichtshof (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 7, točka 2, [Uredbe št. 1215/2012] razlagati tako, da je v primeru odškodninske tožbe na podlagi deliktne odgovornosti zoper razvijalca dizelskega motorja s prepovedano odklopno napravo v smislu člena 5(2) [Uredbe št. 715/2007], s sedežem v državi članici A (v obravnavanem primeru: Italijanska republika), kraj nastanka škode v primeru, v katerem je tožnik s stalnim prebivališčem v državi članici B (v obravnavanem primeru: Republika Avstrija) od tretje osebe s sedežem v državi članici C (v obravnavanem primeru: Zvezna republika Nemčija) kupil vozilo,

(a) v kraju, kjer je bila sklenjena pogodba,

(b) v kraju izročitve vozila

ali

(c) v kraju nastanka stvarne napake, ki je povzročila škodo, in torej v kraju predvidene uporabe vozila?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 21 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da je, kadar je bilo vozilo, ki ga je njegov proizvajalec v prvi državi članici domnevno opremil z nezakonito odklopno napravo, ki zmanjšuje učinkovitost sistemov za uravnavanje emisij, predmet prodajne pogodbe, sklenjene v drugi državi članici, in je bilo kupcu izročeno v tretji državi članici, v kateri je bilo to vozilo uporabljeno v skladu z njegovim namenom, kraj nastanka škode v smislu te določbe kraj, v katerem je bila ta pogodba sklenjena, kraj, v katerem je bilo to vozilo izročeno, ali kraj njegove uporabe.
- 22 Najprej je treba opozoriti, da se – ker je Uredba št. 1215/2012 razveljavila in nadomestila Uredbo Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42), ki je nadomestila Konvencijo z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1972, L 299, str. 32), kakor je bila spremenjena z zaporednimi konvencijami o pristopu novih držav članic k tej konvenciji – razlaga, ki jo je Sodišče podalo v zvezi z določbami teh drugih pravnih instrumentov, uporablja tudi za razlago Uredbe št. 1215/2012, kadar je te določbe mogoče opredeliti za „enakovredne“. To pa velja za člen 5, točka 3, navedene konvencije in Uredbe št. 44/2001 na eni strani ter za člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 na drugi strani (sodba VKI, točka 22 in navedena sodna praksa).
- 23 Za odgovor na vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, je treba po eni strani opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso pravilo o posebni pristojnosti iz člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, ki tožeči stranki z odstopanjem od splošnega pravila o pristojnosti sodišč glede na stalno prebivališče tožene stranke iz člena 4 te uredbe omogoča, da tožbo v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti vložijo pri sodišču v kraju, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka, razlagati avtonomno in ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 2022, BMA Nederland, C-498/20, EU:C:2022:173, točka 28 in navedena sodna praksa).

- 24 To pravilo o posebni pristojnosti temelji na obstoju posebej tesne zveze med sporom in sodišči kraja, kjer je prišlo do škodnega dogodka, ki upravičuje podelitev pristojnosti tem sodiščem zaradi učinkovitega izvajanja sodne oblasti in ekonomičnosti postopka (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 2022, BMA Nederland, C-498/20, EU:C:2022:173, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 25 V zadevah v zvezi z delikti in kvazidelikti je namreč sodišče kraja, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka, običajno najprimernejše za odločanje, predvsem zaradi bližine predmeta spora in lažje izvedbe dokazov (sodba z dne 10. marca 2022, BMA Nederland, C-498/20, EU:C:2022:173, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 26 Po drugi strani je treba opozoriti, da se pojem „kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka“ nanaša tako na kraj nastanka škode kot na kraj vzročnega dogodka, zaradi katerega je ta škoda nastala, tako da je tožena stranka po izbiri tožeče stranke lahko tožena pred sodiščem enega ali drugega od teh dveh krajev (sodba VKI, točka 23 in navedena sodna praksa).
- 27 V obravnavanem primeru se stranki v postopku v glavni stvari ne strinjata glede določitve kraja, kjer je škoda nastala.
- 28 Na prvem mestu, v zvezi s tem je Sodišče že razsodilo, da je treba razlikovati med prvotno škodo, ki izhaja neposredno iz vzročnega dogodka in katere kraj nastanka bi lahko utemeljil pristojnost sodišča tega kraja na podlagi člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, na eni strani, in poznejšimi škodljivimi posledicami, ki ne morejo utemeljevati podelitve pristojnosti na podlagi te določbe, na drugi strani (glej v tem smislu sodbo z dne 29. julija 2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 29 Sodišče je tako razsodilo, da škoda, ki je zgolj posredna posledica škode, ki so jo sprva utrpeli druge osebe, neposredno oškodovane s škodo, ki je nastala na drugem kraju, kot je kraj, na katerem je kasneje škodo utrpel posredni oškodovanec, ne more biti podlaga za sodno pristojnost na podlagi navedene določbe (sodba z dne 29. julija 2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 30 Ob upoštevanju te sodne prakse je Sodišče v točkah od 29 do 31 sodbe VKI opredelilo škodo, ki jo predstavlja zmanjšanje vrednosti vozila, ki izhaja iz razlike med ceno, ki jo je kupec plačal za to vozilo, in njegovo realno vrednostjo zaradi namestitve programske opreme, s katero se manipulirajo podatki o izpušnih izpušnih plinov, kot „prvotno škodo“, ker ta škoda ni obstajala, preden je vozilo kupil končni kupec, in ne kot posredno posledico škode, ki so jo prvotno utrpeli druge osebe.
- 31 Sodišče je v točkah od 32 do 34 te sodbe prav tako razsodilo, da taka škoda ni povsem premoženjske narave, saj ne gre za škodo, ki neposredno vpliva na finančna sredstva oškodovanca, ampak za premoženjsko škodo, ki ustreza zmanjšanju realne vrednosti vozila, ki ga je oškodovanec pridobil in za katero se je izkazalo, da ima napako.
- 32 V obravnavanem primeru se, kot je razvidno iz spisa, ki je na voljo Sodišču, ne zatrjuje, da se narava in opredelitev škode, ki jo uveljavlja tožeča stranka v postopku v glavni stvari, razlikujeta od narave in opredelitve škode iz sodbe VKI.

- 33 Na drugem mestu, glede kraja nastanka premoženjske škode, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, je Sodišče v točkah 30, 31 in 35 sodbe VKI razsodilo, da ta škoda nastane šele ob nakupu vozila z napako, z njegovo pridobitvijo po ceni, ki je višja od realne vrednosti tega vozila. Sodišče je zato na vprašanje, ki ga je predložitveno sodišče postavilo v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba, odgovorilo, da je treba člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da je, kadar je vozilo v neki državi članici njegov proizvajalec nezakonito opremil s programsko opremo, s katero se manipulirajo podatki o izpušnih izpušnih plinov, preden ga je tretja oseba pridobila v drugi državi članici, kraj nastanka škode v zadnjenavedeni državi članici, ker je to država, v kateri je bilo blago pridobljeno.
- 34 Vendar se v obravnavanem primeru predložitveno sodišče sprašuje, kje je kraj nastanka škode, ki je nastala pridobitelju takega vozila, če sta lahko drugače kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba VKI, dve različni državi članici tisti, v kateri je bilo to vozilo pridobljeno. V postopku v glavni stvari sta namreč sklenitev prodajne pogodbe na eni strani ter izročitev tega vozila in njegova uporaba v skladu z njegovim namenom na drugi strani potekali v različnih državah članicah.
- 35 V tem okviru se predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali kraj pridobitve vozila z napako in s tem „kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka“ v smislu člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, kot se razlaga v sodbi VKI, ustrezata kraju sklenitve pogodbe o prodaji vozila, kraju izročitve vozila končnemu kupcu, ali kraju, v katerem se je vozilo v skladu z njegovim namenom uporabljalo.
- 36 Kar zadeva, prvič, kraj sklenitve prodajne pogodbe, ta sam po sebi ne more biti odločilen za določitev kraja pridobitve v takih okoliščinah.
- 37 Uveljavljanje deliktne odgovornosti proizvajalcev vozila namreč načeloma temelji na obstoju protipravnega ravnanja, ki je v tem, da je bilo to vozilo opremljeno z nezakonito napravo, na škodi, ki jo predstavlja razlika med ceno, ki jo je plačal kupec, in realno ceno vozila, ter na ugotovitvi vzročne zveze med takim protipravnim ravnanjem in to škodo, pri čemer način pridobitve navedenega vozila v zvezi s tem ni pomemben. Zato kaže, da za preučitev očitane ravnanja in obsega zatrjevanе škode ni bistveno analizirati vsebine prodajne pogodbe, s katero je oškodovanec kupil isto vozilo. Posledično zahteva po učinkovitem izvajanju sodne oblasti in ekonomičnosti postopka v okviru tožbe za ugotovitev deliktne odgovornosti, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ne nalaga podelitve mednarodne pristojnosti sodišču v kraju sklenitve prodajne pogodbe.
- 38 Drugič, ker škoda, ki se zatrjuje v obravnavanem primeru, ni povsem finančna škoda, kot je razvidno iz točke 32 te sodbe, „kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka“ v smislu člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 prav tako ne more ustrezati kraju nastanka obveznosti plačila razlike med ceno, ki jo je oškodovani kupec plačal za vozilo z napako, in realno vrednostjo tega vozila. Podelitev pristojnosti sodišču v kraju, kjer je finančna izguba dokončno obremenila premoženje tožeče stranke, je namreč upoštevana le v primeru povsem finančne škode (glej v tem smislu sodbo z dne 16. junija 2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, točke od 30 do 32), kar pa ne velja za položaj, kakršen je ta v postopku v glavni stvari.
- 39 Tretjič in zadnjič, v zvezi z vprašanjem, ali kraj pridobitve vozila z napako in posledično kraj nastanka škode v smislu člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, kot se razlaga v sodbi VKI, ustreza kraju, kjer je bilo vozilo izročeno končnemu kupcu, je treba opozoriti, da je Sodišče v točki 27 sodbe z dne 16. julija 2009, Zuid-Chemie (C-189/08, EU:C:2009:475), razsodilo, da je kraj nastanka škode kraj, v katerem ima škodni dogodek škodljive učinke, torej kraj, v katerem se škoda, povzročena s proizvodom z napako, dejansko pokaže.

- 40 Ob upoštevanju te sodne prakse in razlogov, navedenih v točkah od 36 do 39 te sodbe, je treba ugotoviti, da je, kadar je, kot v obravnavanem primeru, do podpisa prodajne pogodbe na eni strani ter izročitve vozila in njegove uporabe na drugi strani prišlo v različnih državah članicah, kraj pridobitve tega vozila in s tem kraj nastanka škode v smislu člena 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, kot je bil razložen v sodbi VKI, kraj, kjer se je napaka navedenega vozila, in sicer vgradnja nezakonite naprave, ki je dogodek, zaradi katerega je škoda nastala, pokazala in je imela škodljive posledice za končnega kupca, in sicer kraj, kjer mu je bilo vozilo izročeno.
- 41 Taka razlaga ustreza cilju predvidljivosti pravil o pristojnosti iz uvodne izjave 15 te uredbe, ker je treba v skladu s tem, kar je Sodišče že razsodilo v točki 36 sodbe VKI, in sicer, da lahko proizvajalec avtomobilov s sedežem v neki državi članici, ki izvaja protipravne manipulacije na vozilih, ki se tržijo v drugih državah članicah, razumno pričakuje, da bo tožen pred sodišči teh držav, šteti, da mora tak proizvajalec na enak način pričakovati, da bo tožen pred sodišči držav članic, v katerih so bila tržena vozila izročena končnim kupcem.
- 42 Poleg tega kraj uporabe vozila z napako ne more biti upošteven za določitev kraja nastanka škode. Po eni strani, drugače kot kraj izročitve, tako merilo ne izpolnjuje cilja predvidljivosti, po drugi strani pa je treba, kot je razvidno iz zgornjih ugotovitev, šteti, da je škoda nastala že ob pridobitvi vozila, in sicer v obravnavanem primeru ob njegovi izročitvi.
- 43 Iz vseh navedenih razlogov izhajajo, da je treba člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da je, kadar je bilo vozilo, ki ga je njegov proizvajalec v prvi državi članici domnevno opremil z nezakonito odklopno napravo, ki zmanjšuje učinkovitost sistemov za uravnavanje emisij, predmet prodajne pogodbe, sklenjene v drugi državi članici, in je bilo kupcu izročeno v tretji državi članici, kraj nastanka škode v smislu te določbe v zadnjem navedeni državi članici.

Stroški

- 44 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

Člen 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah

je treba razlagati tako, da

je, kadar je bilo vozilo, ki ga je njegov proizvajalec v prvi državi članici domnevno opremil z nezakonito odklopno napravo, ki zmanjšuje učinkovitost sistemov za uravnavanje emisij, predmet prodajne pogodbe, sklenjene v drugi državi članici, in je bilo kupcu izročeno v tretji državi članici, kraj nastanka škode v smislu te določbe v zadnjem navedeni državi članici.

Podpisi